

РЕШЕНИЕ

№ 5098

гр. София, 14.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 19.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11736** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от „ЕПРА ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 6, чрез М. Г. М., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221022007594-091-001/26.07.2023 г., издаден от Н. К. Ж. - орган, възложил ревизията и Р. Л. В. - ръководител на ревизията, служители при ТД на НАП Б., потвърден с Решение № 1460/12.10.2023г. на директора на дирекция ОДОП С..

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения РА. Визира се, че необосновано за периода м.12.2018г. не са признати декларирани ВОД и съответно е начислено ДДС 20% от приложената нулева ставка. Твърди се, че ВОД има за предмет 1 автомобил към получател в Ч., за които органите по приходите неправилно са приели, че няма доказателства за преминаването му през границите и съответно доставянето им на територията на държавата- получател. Подчертава се, че съгласно практиката на ВАС на жалбоподателя не може да се ангажира отговорност за извършени нарушения (данъчни измами) от неговите контрагенти.

В с.з., жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения РА Претендира разности, съгласно приложен списък.

Ответникът – директор на дирекция "ОДОП" – С., чрез процесуалния си представител юрк.И., изразява становище за неоснователност на жалбата по аргументи, изложени в оспорения РА, потвърдителното решение на директора на Дирекция ОДОП.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221022007594-020-001 от 12.12.2022 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, от Н. К. Ж., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., оправомощена със Заповед № ЗЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП и Заповеди № З-ЦУ-1997/04.11.2022 г. и №3-ЦУ-2361/12.12.2022 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП и Заповед № РД-01-864/04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ЕПРА ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчен период от 01.12.2018 г. до 31.12.2018 г.

Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 16.01.2023 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата започва да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 16.04.2023 г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221022007594-020-002/03.04.2023 г. и № Р-22221022007594-020-003 от 15.05.2023 г., издадени от органа, възложил ревизията и връчени електронно съответно на 05.04.2023 г. и 23.05.2023 г., е определен нов срок приключване на ревизията до 16.06.2023г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад (РД) № Р-22221022007594-092-001/03.07.2023г., връчен по електронен път на 04.07.2023г. Срещу констатациите на РД не е подадено писмено възражение по реда на чл.117, ал.5 ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221022007594-091-001/26.07.2023 г., издаден от Н. К. Ж., орган, възложил ревизията и Р. Л. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП Б. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 31.07.2023 г. Видно от разпоредителната част на РА, при деклариран данък за възстановяване в размер на 1 046,20 лв., е установено задължение за внасяне в размер на 21 936,59 лв. Разликата в размер на 22 982,79 лв. представлява установените задължения след ревизия, които се явяват предмет на спор в настоящото административно производство.

Съгласно изложените в РА констатации, основният предмет на дейност на задълженото лице е търговия с моторни превозни средства /МПС/.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на „ЕПРА ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани писмени обяснения и всички първични и вторични счетоводни документи, банкови, касови и търговски документи, касаещи ревизирия период, включително документите, доказващи реалност на доставката по фактурата, издадена към „AUGA“ s.r.o.

На основание чл. 57 от ДОПК са изготвени искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица - СДВР към МВР, отдел „Пътна полиция“ и Агенция „Пътна инфраструктура“.

С Протокол №Р-22221022007594-П.-001/28.02.2023 г. са присъединени доказателства от извършена на жалбоподателя проверка по установяване на факти и обстоятелства

/ПУФО/, приключила с Протокол №П-22221022144139/14.11.2022 г.

След анализ на събраните доказателства, органът по приходите е направил следните фактически констатации и правни изводи:

Установено е, че през периода м. 12.2018 г. ревизираното лице е издало фактура №[ЕГН]/17.12.2018 г. и е декларирало осъществена ВОД към чешкото дружество AUGA“ s.r.o. Предмет на доставка е лек автомобил А. S8, рег. [рег.номер на МПС] , шаси № WAUZZZ4H4DN018282, с данъчна основа от 78 233,20 лв. За доставката е приложена нулева ставка на данъка, съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС. МПС е било придобито от „ЕФ ДЖИ ФИНАНС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], съгласно представен договор за финансов лизинг на МПС №079/16.05.2018 г. за сумата от 44 738,04 евро /87 500,00 лв./ и последвал договор за покупко-продажба №17712/14.12.2018 г.

Освен фактурата, данъчно задълженото лице е представило договор за покупко-продажба от 17.12.2018 г., сключен с посочения клиент /изготвен на английски и български език/; удостоверение за приемане от 17.12.2018 г., изготвено в Ч., с което управителят на AUGA s.r.o. Н. Л. Д., е приел МПС /също на два езика/; декларация от „ЕПРА ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД, подадена пред СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която органите на реда са уведомени за извършената сделка по продажба и напускането на МПС извън страната; банково извлечение и писмени обяснения, съгласно които автомобилът е бил обявен в специализиран сайт за покупко-продажба на МПС „La C.“, като контактът с посочения клиент е осъществен чрез телефонен разговор; автомобилът е пристигнал по местоназначението си - Б., Ч., на собствен ход, и е бил управляван от М. Г. М. - тогава в качеството му на пълномощник на дружеството. Пояснява се, че транспортирането е започнало на 16.12.2018 г., като ГКПП, през който автомобилът е напуснал страната, е В.- К.; че след сделката са предприети действия по отписване на автомобила пред КАТ. Посочил е, че не е съхранил издаваните му документи за платени пътни такси.

При анализа на банковото извлечение ревизиращите установяват, че сумата от 78 233,20 лв. е наредена от българската банкова сметка на трето лице - „АУГА“ ЕООД /понастоящем „ИЙСТ ИМПОРТ“ ЕООД/, ЕИК[ЕИК], с представляващ Х. К. К., за което няма данни да е свързано с посочения чешки клиент AUGA s.r.o., с представляващ и управител Н. Д., последният с настоящ и постоянен адрес във В., [улица].

Ревизиращите са извършили проверка за получена информация по линия на административно сътрудничество с данъчната администрация на Ч.. От налични асоциирани случаи е установено, че седалището на данъкоплатеца е „виртуален“ адрес; същият многократно е призоваван от данъчната администрация на Ч., но не оказвал съдействие. Дружеството не подава данъчни декларации от м. 01.2017 г. Същото е отразено като ненадежден данъкоплатец от 28.02.2017 г. Констатирано е също така, че спрямо Н. Д. са извършвани множество проверки на адрес, като същият не е откриван на посочените от него адреси. На постоянния му адрес живеят негови роднини, които са декларирали, че Н. Д. живее и работи в К..

Органите по приходите посочват, че съгласно представения отговор от СДВР, изх. № 433200-35184 от 27.03.2023 г., регистрацията на въпросното МПС в КАТ е прекратена по причина „напускане на страната“, като основанието за вписването е подписана декларация от собственика за осъществен износ. Отбелязано е още, че в другия си отговор, изх. №513000-16783/13.03.2023 г., СДВР сочи, че в автоматизираните информационни масиви на МВР няма данни това МПС да е напуснало страната през

м. 12.2018 г.

От Агенция „Пътна инфраструктура“ е изисквана информация относно всички записи от регистър „Събиране на данни за автомобилния трафик в Република България“, получени от Автоматични устройства за записване на пътния трафик и от Автоматичните преброителни пунктове и стационарните и мобилни контролни точки на Националното Т. управление, стопанисвани от А ПИ по отношение на лекия автомобил. Получен е отговор, че в „системата на трафик-бройчи“ няма регистрирани движения на превозното средство през м. 12.2018 г., доколкото системата на Т. камери функционира от 01.03.2020 г.

Извършена е и проверка в Европейската информационна система за превозни средства и свидетелства за управление /Eucaris/, като е установено, че AUGA s.r.o. не е вписано като собственик на въпросното МПС.

Предвид изложеното ревизиращите органи са приели, че жалбоподателят „ЕПРА ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД не разполага с всички документи, определени в чл. 45 от Правилника за прилагане на закона за данък добавена стойност /ППЗДДС/, удостоверяващи извършването на ВОД. Не разполага с транспортни документи, доказващи придвижването на МПС до Б., Ч., в т.ч. документи за платени пътни такси, зареждане на гориво; представеното потвърждение от получателя на стоката не отговаря на изискванията за това, посочени в ППЗДДС; полученото плащане не може да се обвърже с доставката, доколкото е наредено от трето, несвързано с клиента лице. Освен това българските контролни органи предоставят информация, съгласно която МПС не е напусकало страната през м. 12.2018 г. Доколкото жалбоподателят не е доказал вътреобщностния характер на спорната доставка, а в същото време са налице данни за изписана стока, органите по приходите заключават, че се касае за доставка с място на изпълнение на територията на страната, облагаема с 20% ставка на данък. В тази връзка на основание чл. 86, ал. 1 и 2 във връзка с чл. 7 и чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС при ревизията, върху данъчна основа в размер на 78 233,20 лв., е доначислен данък в размер на 15 646,64 лв., ведно със съответните лихви в размер на 7 336, 15 лв.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с подаването на жалба в 14-дневния срок с жалба вх. № 53-06-8031/07.08.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-1223/14.08.2023г. по регистъра на ОДОП-С., като Решение № 1460/12.10.2023г. на директорът на Дирекция ОДОП С. е потвърден изцяло.

Решението на директора на Дирекция ОДОП С. е връчено на 20.10.2023г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата до съда срещу ревизионния акт, потвърден с решението на директора на ДОДОП е депозирана на 02.11.2023г., поради което е подадена в срок, от надлежна страна и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че процесният РА е нищожен, тъй като ревизията е извършена от некомпетентна ТД на НАП – Б. вместо от ТД на НАП – С., където е

седалището и адреса на ревизираното лице.

По своята правна същност РА е индивидуален административен акт с декларативен характер, който по аргумент на чл. 118 ДОПК не създава задължения, а установява възникнали по силата на закона такива за данъци и задължителни осигурителни вноски. За да е валиден, актът следва да е издаден от компетентни органи по материя, по място и по степен.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, агенцията се състои от централно управление и териториални дирекции. Всяка една от тези териториални дирекции се организира и ръководи от териториален директор, който упражнява предоставените му правомощия в нейните пространствени предели. Към териториалния обсег на компетентната териториална дирекция препраща и нормата на чл. 7, ал. 1 ДОПК, установяваща компетентността на органа по приходите от компетентната териториална дирекция, да издава актовете по този кодекс. Сред тези актове е и заповедта за възлагане на ревизии /ЗВР/, с която по силата на чл. 112, ал. 1 ДОПК се образува ревизионното производство. Съгласно чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК заповедта за възлагане на ревизия се издава от орган по приходите, определен от териториалния директор, която, за да бъде правопораждащ данъчноревизионното правоотношение юридически факт, следва да е издадена от компетентен орган. Разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК сочи, че ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция, а съобразно чл. 7, ал.1 ЗНАП органи по приходите са: изпълнителният директор на НАП и неговите заместници, териториалните директори и техните заместници; директорите на дирекции, началниците на отдели и сектори и служителите, заемащи длъжност "държавен експерт по приходите", "държавен инспектор по приходите", "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". След като първичната материална компетентност на орган по приходите е придобита по нормативен път в териториалния ѝ обхват по чл. 7, ал. 1 ДОПК, то не е допустимо пространствените ѝ предели да се разширяват извън обхвата на териториалната дирекция. Съответна на този принцип е и уредбата на чл. 8, ал. 1 от ДОПК, обвързваща компетентността на органите по приходите за издаване на актове по кодекса с компетентната териториална дирекция, която за местните физически лица, е тази по постоянния им адрес. От съответната компетентна териториална дирекция следва да бъде и органът, натоварен от териториалния директор по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК с правомощието да възлага ревизии, както и определените от него със ЗВР ревизиращи органи по приходите и ръководител на ревизията /чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК/. Изключение от това правило се предвижда в разпоредбата на чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК, според която ревизията може да се възлага от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. В цитирания чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК обаче няма нормативно предвидена възможност това правомощие да се делегира на друг орган по приходите, различен от посочените.

От доказателствата по делото се установява, че процесната ревизия е възложена със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № № Р-22221022007594-020-001/12.12.2022г. /л. 26,27/, издадена от Н. К. Ж., на длъжност началник сектор при ТД на НАП Б.. За

доказване компетентността на възложителя на ревизията е представена заповед № 3-ЦУ-1997/04.11.2022г. на Зам. -изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които в т.1 са вписани имената на възложителя на ревизията и ревизиращия екип, които са служители на ТД на НАП Б.. Със заповед № 3ЦУ-ОПР-22/22.08.2022г. на изпълнителния директор на НАП, З. Г. – заместник изпълнителен директор на НАП е оправомощен да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Съгласно приложението към заповед № 3-ЦУ-2361/12.12.2022 г. на зам.изпълнителния директор на НАП, служители на ТД на НАП – Б. следва да извършат контролното производство по отношение на лицата, посочени в приложение на заповедта , за която компетентна дирекция е ТД на НАП – С.. Така възложеното ревизионно производство приключва с издаването на ревизионен акт от органи по приходите на ТД на НАП – Б..

Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021 г. при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ДОПК гласи, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8. Анализът на горецитираните заповеди сочи, че контролното производство е възложено със ЗВР, издадена от началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП Б., оправомощен от зам.изпълнителния директор на НАП по силата на заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2021г. и заповед № 3-ЦУ-2361/12.12.2022г., който от своя страна е овластен от изпълнителния директор със заповед № 3ЦУ-ОПР-22/22.08.2022г. В случая обаче в цитираните заповеди липсват мотиви, нито са представени доказателства, каква точно е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК да извършат ревизия на лицето, чийто седалище и адрес се намира в [населено място]. Това налага извод, че цитираните заповеди са издадени без да са налице предпоставките за издаването им. Още повече делегирането на такива правомощия от заместник изпълнителния директор към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното

лице противоречи и на нормата на чл. 112, ал.2 от ДОПК, в която изрично е посочено, че ревизията може да се възлага от: 1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или от 2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Ето защо изпълнителният директор или негов заместник, които са органи по приходите, могат да възлагат ревизия по отношение на данъчно задължени лица на територията на цялата страна, но така цитираната разпоредба не допуска възможност те да делегират правомощията си към конкретни органи по приходите от съответна ТД на НАП. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК са изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму.

Следователно в случая, не се установява наличието на предпоставките по чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, а именно необходимост ревизията да бъде извършена от органи по приходите от териториална дирекция, различна от тази по седалището на лицето, предвид което органите по приходите, извършили ревизията и издали ревизионния акт, не са били териториално компетентни да извършат ревизията, нито са били надлежно овластени, тъй като заместник изпълнителния директор не е имал нормативно призната възможност да делегира такива правомощия. Изложеното има за последица нищожност на ревизионния акт, тъй като е издаден от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП-Б..

Съобразно хипотезата на, ал. 9 на чл. 10 ЗНАП не е необходимо командироване на органи по приходите от друга ТД на НАП, тъй като при нея не е налице преминаване на служители от една ТД на НАП в друга, т.е. със смяна на работното място, а само за осъществяване на правомощия по отношение на лицата, за които не важат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. И в двете хипотези на чл. 10, ал. 8 и 9 ЗНАП законодателят изрично е посочил, че и преминаването на служители от една ТД на НАП в друга, както и осъществяване на

правомошния без смяна на работното място и за части от работното време, може да стане само при необходимост. Без обосноваване на съответната необходимост за прилагане на чл. 12, ал. 6 ДОПК и ЗВР, и ревизионният акт следва да се приеме, че са издадени от некомпетентни органи. Това обосноваване на необходимостта за прилагане на чл. 12, ал. 6 ДОПК, което е предвидено в чл. 10, ал. 9 ЗНАП, приложим в настоящия казус е задължително, за да не се допуска превратно упражняване на власт. Ако законодателят беше имал предвид единствено и само преценка на органа по целесъобразност, то щеше да употреби в чл. 10, ал. 8 и 9 ЗНАП изразът "по преценка", а не "при необходимост". Липсата на обосноваване какво е наложило да се приложи изключението на чл. 12, ал. 6 ДОПК предвид изискването на чл. 10, ал. 9 ЗНАП прави и ЗВР, съответно и ревизионният акт, като издадени от некомпетентни органи по приходите, което води до нищожност на оспорения РА" се сочи в решение № 2947 от 12.03.2024 г. по адм. д. № 8751/2023 г., I-во отд. на вас.

Липсата на териториална и материална компетентност у органа, възложил ревизията и издател на Ревизионния акт, както и липсата на доказателства за компетентност на лицата, които са участвали в ревизионното производство го прави нищожен, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правоощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правоощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на преpraщачата норма на параграф 2 от ДОПК/. Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и.

Следва да бъде посочено също така, че по аргумент от чл.112,ал.2,т.1 ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии

следва да бъде определен от териториалния директор на ТД на НАП С. /за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция /в случая ТД на НАП Б./ и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП С. – аргумент и от чл.11 ЗНАП. В тази връзка по силата на заповед № РД-01-864/04.11.2022г. на директора на ТД на НАП С., не е предоставена надлежно компетентност за възлагане на ревизии на „ЕПРА ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД, тъй като директорът на ТД на НАП С. не притежава компетентност за предоставяне на такава спрямо органи по приходите от друга териториална дирекция. Компетентност да делегира правомощия по възлагане на ревизии спрямо лица със седалище или постоянен адрес извън териториалния обхват на ТД на НАП Б. не притежава и директорът на ТД на НАП Б..

Това води несъмнено до извод за издаване на РА от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП – В. Т.. В този смисъл е и практиката на ВАС, а именно: Решение № 26 от 04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 176 от 09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 4425 от 26.04.2023 г. по адм.д. № 7761/2022 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 13222/23.12.2021 г. по адм. д. № 3212/2021 г., I отд. на ВАС; Решение № 463/14.01.2021 г. по адм.д. № 8918/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 1456/03.02.2021 г. по адм. д. № 10482/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 2679/26.02.2021 г. по адм.д. № 11773/2020 г., I отд. на ВАС и Решение № 11678/17.11.2021 г. по адм. д. № 2837/2021 г., VIII отд. на ВАС.

Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на чл. 160, ал. 5 ДОПК, настоящият състав следва да приложи чл. 173, ал. 2 АПК. Визираната разпоредба на чл. 160, ал. 5 ДОПК е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в ДОПК следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор „Ревизии“ - С. за извършване на нова проверка от компетентни органи.

При направено искане за това и на основание чл.161 от ДОПК на жалбоподателя се дължат разноски в производството съгласно

представения списък по чл.80 от ГПК /адвокатско възнаграждение и ДТ/ в размер на 650 лв. и при липса на направено възражение за прекомерност.

По изложените съображения и на основание чл. 160 и чл. 161 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН РА № Р-22221022007594-091-001/26.07.2023 г., издаден от Н. К. Ж. - орган, възложил ревизията и Р. Л. В. - ръководител на ревизията, служители при ТД на НАП Б., с който за данъчен период м.12.2018г. на „ЕПРА ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД са определени задължения по ЗДДС в общ размер на 22 982,79 лв. (в т.ч. главница и лихва), потвърден с Решение № 1460/12.10.2023г. на директора на дирекция ОДОП С..

ОСЪЖДА Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП да заплати на „ЕПРА ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 6 чрез М. Г. М., в качеството на управител, направените по делото разноски за общо в размер на 650 лв. /шестотин и петдесет лева/.

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентната дирекция – ТД на НАП С. за възлагане на нова ревизия на „ЕПРА ИНВЕСТМЪНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за установяване на задълженията по ЗДДС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: